

[21st November 1963]

திரு. மு. கருணாநிதி : சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திரு. கமல நாதன் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்தத் தகவலும் கனம் சபாநாயகருக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

MR. DEPUTY SPEAKER : If information is received, it will be communicated to the House.

SRI K. A. MATHIALAGAN rose . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : No discussion will be allowed.

IX.—NON-OFFICIAL RESOLUTIONS—cont.

- (3) APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO SECURE REDUCTION OF PRICES OF ESSENTIAL ARTICLES OF LIFE, TO PREVENT HOARDING, SPECULATION AND BLACKMARKETING AND TO ARREST THE GROWING MENACE OF ADULTERATION.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய தீர்மானத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன். பிரேரேபித்து நான் பேசிய பிறகு 1-30 மணிக்கு இருக்கக் கூடிய இடத்தில் நிறுத்திவிட்டு அடுத்த நான்-அஃபிஷியல் கூட்டத்தில் அதை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய யோசனை. அல்லது நான் 10 நிமிஷம் பேசிய பிறகு அட்ஜர்ன் பண்ணினாலும் சரி. பாக்கியை நான் அடுத்த கூட்டத்தில் பேசிக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த விஷயம் என்றைக்கும் பழக ஆகப் போவதில்லை.

Sir, I move—

'This House resolves to recommend to the Government that a Committee of enquiry be appointed for enquiry and report on the measures to be taken by the Government to secure reduction of prices of essential articles of life, to prevent hoarding, speculation and blackmarketing and to arrest the growing menace of adulteration.'

SRI K. R. NALLASIVAM : Sir, I second it.

(திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் குறுக்கீடு.)

MR. DEPUTY SPEAKER : Resolution moved—

'This House resolves to recommend to the Government that a committee of enquiry be appointed for enquiry and report on the measures to be taken by the Government to secure reduction of prices of essential articles of life, to prevent hoarding, speculation and blackmarketing and to arrest the growing menace of adulteration.'

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : விலைவாசி குறையவேண்டும் என்பது கட்சி பிரச்சனை அல்ல. அது உண்மையான தேசியப் பிரச்சனை. இதைக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஆர். வி. சுவாமி

**APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO SECURE REDUCTION OF 517
PRICES OF ESSENTIAL ARTICLES OF LIFE, TO PREVENT
HOARDING, SPECULATION AND BLACKMARKETING AND TO
ARREST THE GROWING MENACE OF ADULTERATION**

21st November 1963] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

நாதன் அவர்களே ஆதரித்திருக்கலாம். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி போட்ட தீர்மானமேயொழிய நான் புதிதாக ஒன்றும் கொண்டு வந்து விடவில்லை.

MR. DEPUTY SPEAKER: There should be no discussion across the table. The hon. Member should address the Chair.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம். நான் உங்கள் மூலமாகத்தான் சொல்லுகிறேன். அவர்களிடத்தில் 'நீங்கள்' என்று பேச வில்லையே.

இந்தத் தீர்மானத்தை, நான் இதிலே இருக்கக் கூடிய சிக்கல் களை, கஷ்டங்களை எல்லாம் உணர்ந்தே பிரேரேபிக்கிறேன். இதிலே நம் ராஜ்ய சர்க்கார் பொறுப்பு என்ன, எந்த அளவுக்கு சாத்தியம், எந்த அளவுக்கு சாத்தியம் இல்லை என்பதை உணர்ந்துதான் பேசுகிறேன். இது ஒரு ராஜ்யத்தில் மட்டும் எவ்வளவு தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்தாலும் சமாளிக்கக் கூடிய பிரச்சனை என்று நான் கருதவில்லை. இருப்பினும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், திட்டக் கமிஷனுக்கும், தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்ஸிலுக்கும், முதல் அமைச்சர் மாநாடுகளுக்கும் யோசனைகளாக இங்கு நடைபெறும் விவாதம் இருக்கவேண்டும் என்று இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தச் சபையில் பிரேரேபித்து எனது கருத்துக்களைப் பேச விரும்புகிறேன்.

இதில் இருக்கிற முக்கிய அம்சங்களைக் கவனிக்கவேண்டும். ஒன்று விலைவாசி ஜனங்கள் வாங்கும் சக்திக்குத் தகுந்த மாதிரி குறையவேண்டும். அது ஒரே நிலையில் இருக்கவேண்டும். அப்படி இருக்கவேண்டுமானால் அதை அடைய முடியாத முறையில் இருக்கக் கூடியது என்ன? பதுக்கலைத் (ஹோர்டிங்) தடை செய்ய வேண்டும். மலிவு விலையில் வாங்கி அதிக விலையில் விற்க வேண்டும் என்று பதுக்கி வைக்கிறார்களே (ஸ்பெகுலேஷன்), அதைத் தடுக்கவேண்டும். விலையை நிர்ணயித்துக் கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தி இவ்வுள்ள மார்க்கெட் ஏற்படுகிறதே, அதைத் தடை செய்ய வேண்டும். இவைகளைப் போலே இன்னும் பயங்கரமான ஆபத்து, கலப்படம். கலப்படம் இல்லாத பொருளே இல்லை என்று அநேகமாகச் சொல்லலாம். நாம் கொள்ளும் உணவுப் பண்டம், மருந்துகள் எல்லாவற்றிலுமே கலப்படம் பரவியிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தினுடைய பல அறிக்கைகளிலிருந்தே புரிந்துகொள்ளலாம். ஆகவே இந்தத் தீர்மானம் மிக முக்கியமானது என்று நான் கருதுகிறேன். இதில் எல்லோரும் கருத்துக்களைச் சொல்லி, இதை ஏகோபித்து நிறைவேற்றவேண்டும், வோட்டுக்குக்கூட விடக் கூடாது என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி தேசம் பூராவும் இருக்கக் கூடிய நிலைமையை நான் கூறவேண்டுமென்ற அவசியம்கூட இல்லை. மேற்கோள் காட்டவேண்டுமென்ற அவசியம் கூட இல்லை என்று

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [21st November 1963]

நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொருவர் வாழ்க்கை அனுபவமும் அதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதில் எதனால் தயக்கம் இருக்கிறது அரசாங்கத்தில் என்கதைதான் எடுத்துச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி—ரிசர்வ் பாங்க் நம் தேசப் பொருளாதாரத்தைக் கண்காணிக்கும் ஸ்தாபனம்—அந்த ரிசர்வ் பாங்க் ஸ்தாபனம் ஆண்டு அறிக்கையில் எவ்வளவு தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பாருங்கள். 1962-63-ம் ஆண்டில் உபயோகப் பண்டங்கள் விலைவாசி 7.3 சத விகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது மொத்தமாக. அதில் அவர்கள் சொல்லுவது—கடந்த 2, 3 வருஷங்களாக விலைவாசி உயர்வு சற்று குறைந்ததாக இருந்தது, தீவிரமாக உயரவில்லை. 1962-63-ல் உயர்ந்திருப்பது பயங்கரமாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் எந்தப் பொருள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுக்கொள்ளு—

‘All the constituent groups contributed to the rise in the general price index over the year but the major contribution was from food articles which went up by 7.3 per cent. The increase in this group was mainly in the prices of rice, pulses, sugar and gur which rose by 14.1 per cent, 5.7 per cent, 4.8 per cent and 38 per cent, respectively’.

உணவுப் பண்டத்தின் விலை மட்டும் இந்த வருஷத்தில் எவ்வளவு அதிகரித்திருக்கிறது என்பதற்கு புள்ளிவிவரம் இது. மொத்தத்தில் 7.3 சதவிகிதம் இருந்தாலும், அரிசி விலை மட்டும் 16.1 சதவிகிதம் இந்த ஒரு வருஷத்தில் உயர்ந்திருக்கிறது. பருப்பு வகையில் 5.7 சதவிகிதம் அதாவது கிட்டத்தட்ட 6 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். விறகு—குடும்பத்திற்கு, தொழிலாளர்களுக்கு, நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கு அவசியமான விறகு 21.2 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு எதெல்லாம் அவசியமோ அதெல்லாம் அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. மற்ற உபயோகப் பொருள்கள், துணி, சோப் எல்லாம் அதற்குத் தகுந்த மாதிரி உயர்ந்திருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் சேர்த்து சராசரி பார்க்கும்போது 7.3 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ரிப்போர்ட்டிலே குறிப்பிட்டுக்கொள்—

‘That prices have continued to rise despite these measures highlights the seriousness of the problem and emphasises once again the need for every efforts to maintain a reasonable degree of financial stability while reinforcing the measures for defence and development.’

பாதுகாப்பு, தேச வளர்ச்சி இந்த இரண்டையும் உத்தேசித்து விலைவாசியைச் சம நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியத்தை

21st November 1963] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வலியுறுத்துகிறது. விலைவாசி ஏற்றமானது பயங்கரமாக, அபாயகரமாக ஏறுகிறது என்று ரிசர்வ் பாங்க் சுட்டிக் காட்டுகிறது. அவர்கள் சுட்டித் தான் காட்ட முடியும். அவர்களுக்குப் பூர்ண அதிகாரம் கிடையாது. அவர்கள் யோசனை சொல்லத் தான் முடியும். அதை நிறைவேற்றும் உரிமை மத்திய பார்லிமெண்டிடமும், அரசாங்கத்திடமும், சட்ட சபைகளிடமும் தான் இருக்கிறது. இவைகள் சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குவது ஏன்? விலைவாசியை ஒரே நிலைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு ஏற்றிக்கொண்டு போவதில் அர்த்தம் இல்லை என்று சுட்டிக் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. முக்கியமாக, பதுக்கலைத் தடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், அது எப்படி நடைபெறுகிறது, அதனுடைய பொருளாதாரம் என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். வியாபாரிகள் பதுக்க பண வசதி செய்து கொடுப்பது யார்? அவர்களிடம் அவ்வளவு பண வசதி இருக்கிறதா? அவர்களுக்குப் பண வசதி கொடுப்பது பாங்குகள் மூலம். இன்னொன்று என்ன? அரசாங்க வரியை ஏமாற்றி இரண்டு கணக்கு வைத்து, கள்ளத்தனமாகப் பணம் வைத்திருக்கிறார்கள். நல்ல நோட்டுகளை, கள்ளத்தனமாகக் கணக்கு எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு அபாயம் என்று மத்திய அமைச்சர் திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹோர்டிங் ஏற்படும் வகையில் உணவுப் பண்டங்களின் பேரில் பாங்குகள் அட்வான்ஸ் கொடுப்பது அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. இன்னொன்று, கள்ளத்தனமாகப் பணத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். சாதாரண மக்கள் அல்ல. சாதாரண மக்களிடத்தில் எங்கே பணம் இருக்கிறது? யார் வருமான வரி, விற்பனை வரி செலுத்துகிறார்களோ அவர்கள் இரண்டு விதமான கணக்குகளை எழுதி வரியைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றித் கள்ளத்தனமாகப் பணத்தைச் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். உழைக்கக் கூடிய மக்கள், நடுத்தர வர்க்கத்தினர் இந்த மாதிரி கணக்கு எழுதி, வரியை ஏமாற்ற வசதி கிடையாது. நாம் வாங்கக் கூடிய பொருள் மீது வரியைப் போட்டு வசூல் செய்து விடுகிறார்கள். பெரிய முதலாளிகளுக்கு, வியாபாரிகளுக்கு, இப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்குத் தான் இந்த வசதி இருக்கிறது. ஓரளவுக்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்ட மாதிரி சினிமா தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு இந்த வசதி இருக்கிறது. இதைத் தேரத்திற்கு ஏற்பட்ட பிடியாக, சமூகத் துரோகமான காரியம் என்று கருதி நடவடிக்கை எடுக்காமல் சோஷலிஸம் பற்றியும், ஜனநாயகத்தைப் பற்றியும் பேசுவதில் அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடும். அதிலெல்லாம் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படாது என்று அமைச்சருக்கும் ஆளும் கட்சிக்கும் இந்த நேரத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நேற்றைய தினம் அவர்கள் ஜெய்பூர் தீர்மானத்தைப்பற்றி விவாதித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை விவாதித்து அந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டதாகப் பத்திரிகைச் செய்தி வெளிவந்திருப்பதைப் பார்த்து நான் சந்தோஷம் அடைகிறேன்.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [21st November 1963]

ஜெய்ப்பூரில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் இரிமேல் அகில இந்திய காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் விவாதிக்கப்பட்டு அங்கே தீர்மானமாக நிறைவேற்றப்படும் என்பதிலே எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. காங்கிரஸ்காரர்களே அது மாதிரி சிந்திக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது கூட இன்னும் தீவிரமாக இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் காங்கிரஸிலேயே தோன்றியிருக்கிறார்கள். விலைவாசியை ஒரே நிலையில் வைக்கவேண்டும், ஜனநாயக வழியிலே சோஷலிஸத்தை நோக்கிப் போகவேண்டும் என்பதை அநேகமாக நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கட்சியினரும், சுதந்திரா கட்சியைத் தவிர, ஒத்துக் கொள்வார்கள். கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் ஜனநாயக முறையில் சோஷலிஸத்தை அமுலாக்க வேண்டுமென்று தான் விரும்புகிறது. ராணுவப் புரட்சி மூலமோ அல்லது உள்நாட்டுச் சண்டை மூலமோ சோஷலிஸத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று கம்யூனிஸ்டு கட்சி சொல்லவில்லை. கம்யூனிஸ்டு கட்சி தெரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது என்னவென்றால், பார்லிமெண்டரி முறை மூலம், ஜனநாயக முறைப்படி, சட்டங்களை இயற்றுவதன் மூலம் சோஷலிஸம் அமையவேண்டும் என்பது தான், மிகத் தீவிரமான சோஷலிஸம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிற கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் கூட. ஜனநாயகத்தின் மூலம் அமைவது சோஷலிஸமா. இல்லையா என்பது விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனை இல்லை. சோஷலிஸம் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது தான் விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனை. சோஷலிஸம் மூலமாக என்ன செய்ய முடியும் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவாக விளக்கிறார்கள். மனிதனுக்குத் தேவையான, ஜனங்களுக்குத் தேவையான உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, குடியிருக்க வீடு, கல்வி இவை நான்கும் கிடைக்கவேண்டும். சோஷலிஸம் பற்றி மார்க்ஸ் என்ன சொன்னார், லெனின் என்ன சொன்னார் என்பது பிரச்சனை அல்ல. நாட்டிலே பிறந்த அந்தனை மக்களுக்கும் உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, குடியிருக்க வீடு, கல்வி இவைகளை நாம் அளிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இவைகளை அளிக்காவிட்டால், ஜனநாயகம் இருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்கு அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். விலைவாசி ஒரே நிலையில் இருந்தால்தான் அமைதியாக உற்பத்தி நடக்க முடியும். பெரும்பாலான தொழிற் சச்சரவுகள் எதனால் ஏற்படுகின்றன? பஞ்சப் படி போதாது என்ற காரணத்தினாலும், போனஸ் போதாது என்ற காரணத்தினாலும், சம்பளம் போதாது என்ற காரணத்தினாலும் தொழிற் சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன. தொழிலில் அமைதி குறைகிறது. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும் திறமையுடன் அமைதியாக வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், விலைவாசி ஒரே நிலையில் இருக்க வேண்டுமென்பது ரொம்ப முக்கியம். சில நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள். நமது உணவு அமைச்சர் கையிலேயே கூட்டுறவு இலாகாவும் இருக்கிறது. கூட்டுறவு பண்டகச் சாலைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவுப் பண்டகச்

21st November 1963] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

சாலைகள் அமைப்பதன் மூலம் ஓரளவுக்குக் கொள்முதல் செய்து, பொது மக்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களைக் கொடுக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. அவை எங்கே நன்றாக இயங்குகின்றதோ, தன்னலமற்ற ஊழியர்கள் எங்கே வேலை செய்கின்றார்களோ அங்கெல்லாம் கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளில் வெளியிலே மார்க்கெட்டில் கிடைப்பதை விட பண்டங்களின் விலை கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிறது. ஆனால், பெரும்பாலான இடங்களில் மார்க்கெட் விலையை விட அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுதிருக்கிற கொள்முதல் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு கேள்விக்கு இன்று காலை யில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். 7,000 டன் கொள்முதல் செய்யலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஒரு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்வதில் வெற்றி அடைந்தால் கூட எனக்குச் சந்தேகமும் தான். கொள்முதல் திட்டத்திலிருந்து என்ன நன்மைகள் என்று பார்க்கப்போனால், விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடையாது, பண்டங்களை உபயோகப்படுத்தக் கூடியவர்களுக்கு நன்மை கிடையாது. மில்காரர்கள் அரசாங்கத்திற்கு 10 டன் கொடுத்துவிட்டு, மக்களுக்கு விற்கக்கூடிய அரிசியில் அந்த விலை வித்தியாசத்தை வைத்து விற்பனை செய்து சரிக்கட்டி விடுகிறார்கள். அதனால் மலிவான விலைக்கு அரிசி கிடைத்துவிடுகிறது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. மில்லர்கள் சப்ளை செய்யும் அரிசி ஸாம்பிள்களை

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நியாய விலைக் கடைகளுக்கு அரசாங்கம் சப்ளை செய்கிறது. நியாயவிலைக் கடைகளில் குறைவான விலைக்கு அரிசி கிடைக்கவேண்டுமென்றுதான் அரசாங்கம் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்கிறது. அப்படி ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்வதில் ஒரு பாதகமும் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். முக்கியமாக, அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது, தொல்லைகள் ஏற்படக்கூடாது. சட்டபூர்வமாக விலையை நிர்ணயம் செய்து வெளி விலைமடம் வைத்தால் அதுவும் தொல்லை அளிக்கும். அத்தகைய ஒரு கண்ட்ரோல் இல்லாமல் இருக்கட்டும், விலை நிர்ணயம் செய்யாமல் இருக்கலாம் என்ற வகையில் தான் இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. இது திருப்திகரமாக இல்லை என்றால், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த விவாதத்தின்போதோ அல்லது பின்னாலோ உருப்படியான யோசனைகளைச் சொன்னால், அவைபற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தலாம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : என்ன யோசனைகள் என்பதை நான் எழுத்து மூலம் வேண்டுமானாலும் கொடுக்கிறேன். இதுபற்றி ஒரு மெமோரான்டம் அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால், இப்பொழுது கொள்முதல் திட்டத்தில் இருக்கிற கஷ்டங்களைப்பற்றி காலை யிலே கேள்வி நேரத்திலே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் உறுப்பினர் திரு. தண்டாயுதபாணிப் பிள்ளை அவர்களே எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயி

**522 APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO SECURE REDUCTION OF
PRICES OF ESSENTIAL ARTICLES OF LIFE, TO PREVENT
HOARDING, SPECULATION AND BLACKMARKETING AND TO
ARREST THE GROWING MENACE OF ADULTERATION**

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [21st November 1963]

களுக்கு அதனால் நன்மை இல்லை. விலை குறைவாக சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. மில்லர்கள் விவசாயிகளிடம் மலிவாகக் கொள்முதல் பண்ணி, அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய 10 டன்களைக் கொடுத்துவிட்டு, மிச்சம் 90 டன்களை அதிக விலைக்கு விற்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கும் நன்மை இல்லை. உபயோகப்படுத்துகிற பொது மக்களுக்கும் சாதகம் இல்லை.

நான் அரிசி ஸ்டாக் எப்படி இருக்கிறது என்பது பற்றி ஒரு கேள்வி போட்டிருக்கிறேன். ஸாம்பின்களை நம்முடைய அசெம்பளி லைப்ரரியில் வையுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறேன். திருச்சி, தஞ்சை போன்ற இடங்களிலெல்லாம் மில்லர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்த அரிசியின் சாம்பிள் எப்படியிருக்கிறது என்று பார்க்கலாம். எடை அதிகமாகக் காட்டவேண்டுமென்று அரிசியை மூன்று தரம் ஊரவைத்து, நாசம் செய்து, அதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்து நாசப்படுத்திக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த அரிசியை 3 மாதம், 4 மாதம் வைத்திருந்தால், அது பழுதாய்ப் போய்விடுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலே கூட இருக்கலாம். சோஷலிஸம் பற்றி காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசுகிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கக்கூடிய மில் முதலாளிகள் சிலர் காங்கிரஸுக்குள்ளேயே இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் அது இருப்பவர்கள் நல்ல அரிசியாகக் கொடுக்க முன்வந்து மற்றவர்களுக்கு உதாரணமாக இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், அது தான் அபூர்வமாக இருக்கிறது. வியாபாரியாக இருக்கக் கூடிய அமைப்பு முறையில் அப்படியிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களை மட்டும் நான் தாக்குவதாக நினைக்கவேண்டாம். அவர்களும் மற்றவர்களோடு போட்டி போடவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த விஷய சக்கரத்தில் சிக்கிக்கொண்டு கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்கத்தின் கொள்முதல் நோக்கம் நிறைவேறுவதாக இல்லை இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அமைப்பில் எப்படிக் கொள்முதல் பண்ணலாம், லெவி விஸ்டம் மூலம் நடத்தலாமா என்பதையெல்லாம் யோசிக்கவேண்டும். உடனே விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் பண்ணவேண்டுமென்று கலியாணசுந்தரம் சொல்லிவிட்டார் என்று சொல்லுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. விவசாயிகளுக்குக்கொள்முதல் என்றால் யுத்தகாலத்துக் கொள்முதலின் ஆபத்து தான் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. கொள்முதல் செய்வதில் யாருக்கும் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது. கொள்முதல் எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்றால், ஏழை விவசாயிகளை, நடுத்தர விவசாயிகளைப் பாதிக்காத வகையிலே, யாரிடம் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறதோ அவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். அதை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

21st November 1963] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

அடுத்தபடியாக, மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை விவசாய உற்பத்தி. விவசாய உற்பத்தி மிகவும் பின்தங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. மற்ற ராஜ்யங்களை விட நமது ராஜ்யத்தில் ஒரு ஏகருக்கு சராசரி விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கலாம். ஆனால், மொத்தத்தில் உற்பத்தி செய்வது பின்தங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான சகல நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கவேண்டும். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களைச் சரியானபடி கொள்முதல் செய்து, விநியோகத்தில் கோளாறு இல்லாமற்படிக்கு எல்லோருக்கும் சமமாகப் போய்சேருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதிலே பொது ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டும். நான் சட்டசபை லைப்ரரியில் லாம்பிள்களை வைக்கச் சொன்னது, கொள்முதல் அதிகாரிகளை ஏனாம் செய்வதற்காக அல்ல. நாட்டிலுடைய நிலைமையைப் பொது ஜனங்கள் அதன் மூலம் அறிய வேண்டும் என்பது தான் நோக்கம். இது விஷயத்தில் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கினால் தான், வியாபாரிகள், மில்லர்கள் ஒழுங்காக நடந்துகொள்வார்கள். எல்லோருக்கும் நீதி போதிக்கவேண்டும். பொதுஜன அபிப்பிராயத்தின் மூலம் தான் நீதியைப் போதிக்க முடியும். அதனால் தான் லைப்ரரியில் அந்த லாம்பிள்களைக் கொண்டு வந்து வைக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி பலர் அபிப்பிராயம் சொல்லு விற்பொழுது, வியாபாரிகளுக்கு அது ஒரு படிப்பினையாக இருக்கும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, ஸ்பெருலேஷன், பிளாக் மார்க்கெட் இதெல்லாம் நடக்கிறது. இதெல்லாம் சுதந்திரா கட்சி சர்க்காக வைத்துக் கொள்வதற்கு நல்ல வசதி செய்துகொடுக்கிறது. விலைவாசியை நிர்ணயிக்கிறார்கள், ஆகையினால் பிளாக் மார்க்கெட்டிற்குப் போகிறது என்று சொல்லி, விநியோகத்தில் அரசாங்கம் குறுக்கிடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லுவதற்கு வசதி இருக்கக் கூடாது. குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி அவர்கள் அதைச் சர்க்காக வைத்துக்கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தக்கூடாது. பற்றாக்குறை இருப்பது ஒரு காரணம். நமக்கு ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும் என்ற ஆவல் இருக்கிறது. ஆகையினால் இன்னும் அதிகமாக வேண்டியவைகளைப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டுமென்பது தான் எண்ணம். சோஷலிஸம் என்றால் 'மெமரியல் நீட்ஸ்'. அதாவது வாழ்க்கைக்கு அவசியமான பொருள்களையெல்லாம் அதிகமாகக் கொடுப்பது தான். சோஷலிஸம் என்றால் அதைக் கட்டுப்படுத்துவது அல்ல. முறையாகக் கொடுப்பது, படிப்படியாகக் கொடுப்பது என்பது தான் அர்த்தம். வாழ்க்கைத்தரம் பின்னால் போகக்கூடாது. முன்னால் போக வேண்டும். அதற்கு உத்தரவாதம் இல்லை, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய முறையில், சர்க்கரையை எடுத்துக்கொண்டால், பற்றாக்கு

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [21st November 1963]

குறை முக்கியமான காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அப்படிச் சொல்ல முடியாது. நான் இந்தக் கட்டத்தோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன். பிறகு தொடர்ந்து பேசுகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member may continue his speech on the next non-official day.

1-30 p.m. The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

XI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 254. Notification issued with G.O. Ms. No. 2225, Health, dated 13th September 1963 directing that such of the provisions of Chapters I to VIII and X to XV of the Madras Public Health Act, 1939 (Madras Act III of 1939) shall apply in the Courtallam Township area under the Courtallam Township Act, 1954. [Laid on the Table of the House under section 6 (2) of the Courtallam Township Act, 1954 (Madras Act XV of 1954).]

* 255. Notification issued with G.O. No. 1613, Revenue, dated 30th April 1963 amending Rules 35 (1), 35 (2), 35 (3) and 36 (2) of the Madras General Sales Tax Rules, 1959 as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

* 256. Notification issued with G.O. No. 2222, Revenue, dated 15th July 1963 amending Rule 35 (1) of the Madras General Sales Tax Rules, 1959 as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

257. Notification issued with G.O. Ms. No. 2937, Food and Agriculture, dated 4th October 1963 regarding opening of regulated markets at Chengam, Gheyyar and Vaniyambadi in North Arcot district for the purchase and sale of groundnut. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

258. Notification issued by the Collector of Coimbatore in his Ref. No. 34427/63-D4, dated 27th July 1957 regarding the removal of Sri S. Rangaswami Gounder, President, No. 15, Velampalayam